

junij 2021

POLJANČEK

številka 1
2020/2021

Šolsko glasilo OŠ Poljane Ljubljana

OSNOVNA ŠOLA POLJANE JE ŠOLA,
KJER UČITELJI, UČENCI IN STARŠI
SPOŠTUJEMO RAZLIČNOST,
CENIMO ZNANJE IN USTVARJALNOST,
VZGAJAMO ZA ODGOVORNOST,
POŠTENOST IN SODELOVANJE.

OŠ Poljane

Uredniški odbor Poljančka: Tinkara Bezgovšek, Ljudmila Gerkeš, Matija Hawlina, Broni Konaković Deželak, Ema Navala, Urban Oražem, Lenart Razinger, Tibor Rozman, Nace Vrčkovnik

Mentorja: Katja Kardelj in Matej Žalig

Posebej se zahvaljujemo gospe Neni Remiaš za izdatno pomoč pri oblikovanju časopisa.

Uvodnik

Končno, čeravno tik pred koncem šolskega leta, se lahko skupaj razveselimo 1. številke našega časopisa Poljančka. Letošnja številka je posvečena našim vtisom in občutkom glede še enega 'koronskega' šolskega leta. Najprej so se naši novinarji pogovarjali z učenci, učitelji in delavci šole. Nato so domišljiji pustili prosto pot in jo prelili na papir. Naša učiteljica gospodinjstva, gospa Lidija Košir Petje, nam je svetovala, kako si lahko kulinarično popestrimo vroče poletje. Sprehodili smo se tudi po Poljanah in v objektiv ujeli vsakodnevno kuliso, ki pa jo morda ne poznamo tako dobro. Za konec smo namenili še nekaj ustvarjalnih izdelkov naših učencev. Upamo, da boste ob branju v senci, na plaži ali doma na kavču uživali.

Intervjuji o času epidemije in šolanja na daljavo

Šolanje na daljavo je bil za vse nas velik izziv, predvsem pa čas 'nove realnosti', v kateri so praktično vsi vidiki življenja podrejeni epidemiji in njenim posledicam. Mnenja o zaježitvenih ukrepih in njihovem vplivu na delo in učenje v šolah so različna in zanimiva. Prav tako smo se različni ljudje na različne načine spopadali z razmerami in preživljali ta čas. Zato smo se v uredništvu Poljančka odločili, da naredimo intervjuje z različnimi ljudmi, ki delajo oz. se izobražujejo v naši šoli. Začnimo s tem, kar so nam zaupali učenci prve, druge in tretje triade OŠ Poljane Ljubljana.

INTERVJU S TINOM LAHOM, 3. a

V četrtek, 10. 6. 2021, sva s Tinom Lahom iz 3. a razreda opravila intervju. Tino je epidemijo in šolanje od doma zelo slabo preživel, saj se ni mogel družiti s prijatelji in sošolci. Med karanteno se je Tino tudi veliko rekreiral. Zunaj je tekkel, bil je na šolskem igrišču oziroma stadionu. Tam je igral nogomet ter se igral tudi na novih igralih, ki so postavljena na stadionu. Za take aktivnosti se je odločil, ker ima zelo rad šport.

V času šolanja na domu se je veliko družil s sorodniki. Ko je izvedel, da gremo nazaj v šolo, se je zelo razveselil svojih prijateljev in sošolcev. Tako se je najin intervju končal.

Nace Vrčkovnik, 4. a

INTERVJU Z DORO HOČEVAR, 5. a

Učenki Dori Hočevar iz 5. a razreda med karanteno, tako kot drugim, ni bilo lahko, ampak se je znašla na način, da si je enakomerno razporedila čas, kar ji je pomagalo, da se je lahko preko spleta pogovarjala s prijatelji in jih tudi videla. Med delom od doma se je tudi veliko rekreirala. Veliko je bila zunaj, jahala konje, igrala badminton, hodila na sprehode in tekla z mamó. Družila se je večinoma s sošolci, kdaj pa je obiskala tudi babico in dedka.

Najbolj neprijetna so ji bila ustna ocenjevanja na daljavo, ker se s sošolci niso videli.

Urban Oražem, 5. a in Broni Konaković Deželak, 4. a

INTERVJU Z LUCIJANOM, 7. a

Danes sva s sošolcem opravila intervju z Lucijanom.

Povedal nama je, kako je preživel šolanje na daljavo in kaj si misli o trenutnih razmerah. Najprej nama je povedal, da so nekateri ukrepi bili pomembni, nekateri pa prestrogi. Med šolanjem na daljavo se je zanj življenje precej spremenilo, saj so bile občinske meje zaprte in posledično niso hodili na izlete izven Ljubljane. Zmotila ga je tudi 'policijska ura', saj je praviloma tudi po deveti hodil na sprehode. Ko so premaknili 'policijsko uro' na deseto, mu je bilo veliko lažje. S prijatelji se ni družil, temveč s sorodniki. Pri druženju s starejšimi sorodniki si je včasih tudi nadel obrazno masko, prav tako pa se niso objemali. Glede šolanja na daljavo so ga motili oddajanje nalog, zapleti z aplikacijo Teams in nasploh tehnične težave oz. težave z internetno povezavo.

Tibor Rozman in Lenart Razinger, 4. a

INTERVJU S SOFIJO IN SERGIJEM, 8.a

Z učencema iz 8. a razreda smo se pogovarjali o času šolanja na daljavo. Glede ukrepov za zajezitev epidemije sta nam povedala, da so se jima nekateri zdeli ustrezni, spet drugi pa pretirano strogi. Zanju se je veliko spremenilo, saj sta več časa preživela doma, manj sta hodila v trgovine in na treninge ter imela posledično več prostega časa. Oba sta se epidemiji navkljub zunaj dobivala s prijatelji, vendar le s tistimi, ki živijo v Ljubljani. Povedala sta tudi, da so nekateri prijatelji pri druženju nosili masko. Prav tako so njuni znanci in prijatelji različno doživljali epidemijo: nekatere je bilo strah, druge pa niti ne. Najbolj neprijetno jima je bilo dejstvo, da pri učenju na daljavo niso pisali testov, posledično pa so se ocene nakopičile ob povratku v šolo. Izpostavila sta tudi, da se jima zdi, da ni bilo dovolj časa za utrjevanje snovi.

Tibor Rozman in Lenart Razinger, 4.a

Kaj si pa o praznih šolah in delu v povsem drugačnih okoliščinah mislijo naše kuharice, čistilke in hišnik?

Čeprav se je večini učencev in učiteljev zdel pouk na daljavo veliko težji kot v šoli, je bilo delo našim pridnim kuharicam vsaj malo olajšano. Na kosila se je med šolanjem na daljavo prijavilo samo približno 120 učencev, zato so morale kuharice kuhati precej manjšo količino hrane kot običajno. A kljub temu je kuharica Sebina povedala, da ji je večji užitek kuhati takrat, ko smo bili vsi otroci v šoli.

Čistilke so morale kljub naši odsotnosti redno čistiti prostore na šoli. Najtežje je bilo čistiti likovno učilnico. Tako kot kuharice, so se tudi čistilke veselile našega prihoda v šolo.

Hišnik med odsotnostjo otrok ni opravljal običajnega dela, kot je na primer popraviljanje različnih stvari, ampak je večinoma pomagal čistilkam pri čiščenju in vzdrževanju prostorov. V svojem delu je med pandemijo užival, a vseeno se je veselil ponovnega prihoda otrok v šolske klopi, ker ima rajši šolo, v kateri je polno otrok kot pa prazno.

Pogovarjali smo se tudi z učitelji.

INTERVJU Z GOSPODOM MARSELOM ŠNEPFOM

Danes sva opravila intervju z gospodom Marselom Šnepfom, učiteljem geografije.

Povedal nama je, da je bilo šolanje na daljavo polno zmede in precej kaotično. Nismo vedeli prav veliko o virusu, kar pomeni, da je bila situacija v veliki meri nepredvidljiva. Mislili smo, da bo to trajalo 2 tedna, ne pa 2 meseca. Meni, da je vsekakor bolje poučevati v živo, saj smo bili na daljavo brez stika. Šolanje na daljavo primerja z gledališko predstavo brez gledalcev. V času šolanja na daljavo je v šolo prihajal kot običajno, le da mu je družbo delal le računalnik.

Opaža, da so bili nekateri učenci bolj mirni in da je bil pouk iz tega razloga tudi lažji. Prav tako meni, da sedaj učenci bolj cenijo čas v šoli. Seveda je vse odvisno od razreda. Gospod Šnepf tudi epidemiji navkljub ne bi zamenjal poklica, saj ve, da se nekaj lahko še vedno postori (npr. razlaga snov, poučuje na druge načine ...).

Za konec naju je še zanimalo, ali je gospod Šnepf opazil večje število goljufanja pri ustnem ocenjevanju na daljavo.

Povedal je, da pri učencih ni opazil tako imenovanega 'plonkanja'.

Intervju je potekal gladko, bilo nama je v veselje, da smo se srečali.

Nace Vrčkovnik in Tinkara Bezgovšek, 4.a

INTERVJU Z GOSPO TATJANO RAHNE

Za učitelje je bilo na začetku zelo stresno, ker niso dobili nobenih navodil, kako naj izvedejo delo na daljavo. Na srečo so bili zelo iznajdljivi in se znašli vsak po svoje. Namestili so si aplikacijo Zoom, da so lahko bili v stiku z učenci. Snemali so različne krajše filme z razlago snovi, saj so učenci za kakšno težjo snov potrebovali kaj več kot zgolj pisna navodila.

Gospa Tatjana Rahne je povedala, da se šolanja na daljavo ne da primerjati s šolanjem v živo, saj učitelj na primer nikoli ne dobi takojšnje povratne informacije ali učenci razumejo snov ali ne. Učenci smo sicer morali oddajati naloge, ampak če je kakšen učenec ni oddal, učitelji niso vedeli ali je ni razumel ali je nanjo preprosto pozabil.

Na daljavo je veliko težje pomagati in voditi učne ure, a so se učitelji kljub temu trudili učence motivirati z različnimi poučnimi filmčki, igrkami ipd. Nekateri učenci so imeli velike luknje v znanju, a vseeno so učitelji ob povratku v šolo nadomestili vse zamujeno. Po vsaki karanteni so se morali učenci spet navaditi na medsebojne stike. Nekateri učenci so se malo polenili, nekateri pa so bili preveč časa za računalnikom, kar je prav tako slabo vplivalo na šolsko delo.

Gospa Tatjana je rekla, da kljub karanteni ne bi zamenjala poklica, saj ji to ni samo poklic, temveč tudi poslanstvo. Že celo življenje se izobražuje na različnih področjih (računalništvo, igranje, slikarstvo, joga ...) in je šolo na daljavo vzelo kot priložnost za pridobivanje novih znanj. Ni se preveč pritoževala, ampak se je raje učinkovito lotila dela.

Med lanskoletnim obdobjem šolanja na daljavo je uro pričela ob 9.00, letos pa preko aplikacije Teams ob 8.15. Približno eno uro se je pogovarjala z učenci in jim razlagala snov vseh predmetov, ki so jih imeli tisti dan na urniku. Način ji je bil blizu, saj so tako delali že pred leti, ko smo bili vodilna šola v projektu Korak za korakom preko Pedagoškega inštituta. Seveda pa so se takrat videli v živo in ne preko ekranov. Potem so sledili različni sestanki učiteljev, s posameznimi učitelji in s celotnim kolektivom. Po sestankih je začela pripravljati gradivo za naslednji dan. To delo je trajalo do približno 13.00. Sledilo je kuhanje za njeno družino,

pospravljanje in kratek počitek. Po 16. uri je navadno nadaljevala z delom. Pripravljala je gradivo, brskala po internetu in popravljala naloge, ki so jih učenci poslali precej pozno, saj jih nekateri niso znali sami naložiti v Teamse. Njen delovnik se je pogosto končal šele po 20. ali 21. uri zvečer. Čutila je bolečine v hrbtu zaradi pretiranega sedenja za računalnikom. Seveda je vmes tudi telovadila in odšla ven na daljši sprehod.

Urban Oražem, 5.a in Broni Konaković Deželak, 4.a

'Koronska' domišljija

V času, ko so bila prepovedana druženja, prireditve in smo večino časa bili omejeni na lastne štiri stene, je seveda odpadlo praktično vse, kar nam sicer popestri življenje. Izleti, obiski pri sorodnikih, tabori, šolske prireditve itd. so morali počakati na ugodnejše razmere. Kljub vsemu nam je ostala domišljija, kjer niso veljali omejitveni in zaježitveni ukrepi. V tej rubriki smo zbrali izdelke učencev 4.a razreda, ki nam dajejo vpogled v vse, kar se ni zgodilo nikjer drugje kot v njihovi domišljiji.

ROJSTNI DAN V WOOPU

V sredo se je odvijal zelo dober dan, saj smo se odpravili na tabor. Imeli smo že spakirane kovčke in čakali na avtobusni postaji. Kar naenkrat je začelo tako deževati, da smo vsi skočili v avtobus. Odpeljali smo se. Tako močno je deževalo, da voznik ni nič videl.

Zdaj se je začela težava, saj je tako deževalo, da je nastala luža, ki je postajala večja, večja in še večja. Kar naenkrat se je majhna luža spremenila v lužo veliko kot reka. Voznik se je hitro obrnil in peljal proti najbližji stavbi. Seveda je bil to Woop. Otroci so se razveselili. Stekli so v Woop. Ojoj, pozabili smo na kovčke. Voznik jih je vzel in prišel nazaj noter. Vsi smo morali imeti spalno vrečo s seboj. Še dobro, da jo je imel vsak. Udobno smo se namestili.

Naslednji dan je še vedno močno deževalo. Starše je zelo skrbelo, zato so se odločili poklicati gospo Katjo. Gospa Katja jim je povedala, da smo v redu in da pridemo, ko neha deževati. Odločili smo se, da bomo gospo Katjo vprašali, če smo že tu, ali bi lahko šli skakat na trampoline. Seveda, gospa Katja nam je to dovolila. Tako smo bili srečni, da smo se pozabili preobleči iz pižame. Ugotovil sem, da imam danes rojstni dan. Ne, naj se zabavajo.

Naslednji dan ni več deževalo in smo vsi odšli domov. Ko sem prišel domov, sem mami povedal, kaj se je zgodilo. Bila je vesela, da sem se zabaval.

Žan Kalšek

TABOR ŠKORPIJON

Danes je dober dan. Sicer je december in tega meseca ravno ne maram, ampak letošnji bo res dober. V ponedeljek, ki bo čez dva dni, bomo s sošolci in z učiteljico odšli na tabor.

Minila sta dva dneva in dve noči. Danes odidemo na tabor! Na avtobusni postaji sem bila že ob 8. uri, saj je takrat pripeljal naš avtobus. Tam je ostal še deset minut in nato odpeljal. Na srečo smo do takrat že skoraj vsi prišli. Maša, Titan in Ljudmila niso prišli na avtobus, saj so se pripeljali z osebnim avtomobilom. Že dva tedna prej sva se z Avo zmenili, da bova na sedežih sedeli skupaj. Ampak Ave ni bilo nikjer. Dvignila sem roko in gospo Katjo vprašala, kje je Ava. Povedala mi je, da je Ava zbolela, in da je zbolel tudi Kamil, s katerim bi sedela Arina. Zato mi je predlagala, da se naj usedem k Arini.

Po vožnji, ki je trajala dve uri, smo končno prispeli na cilj. Gospa Katja nam je rekla, da se lahko razpakiramo. Vsi smo odšli v sobe. V sobi sem bila z Injo, Matijo in Nacetom. Bila sem v sobi, ki se je imenovala Skate. Ko smo se razpakirali, smo po Teamsih poklicali Avo in Kamila in jima pokazali naše sobe. Avi in Kamilu sta bili najbolj všeč sobi, v katerih bi sicer morala spati. Po klicu smo odšli pojest zajtrk. Za zajtrk smo jedli domači med. Po zajtrku smo imeli pol ure odmora, nato pa nas je prišel iskat učitelj za lokostrelstvo, zraven njega pa je stal še učitelj mečevanja. Povedala sta nam, da se lahko odločimo za mečevanje ali pa za streljanje z lokom. Jaz sem si izbrala streljanje z lokom. Ker streljanje z lokom vadim tudi doma, sem bila najboljša. Nato smo si šli izdelat tisto orožje, ki smo si ga prej izbrali.

Prišel je čas za kosilo. Po kosilu smo izdelali se druga orožja: kramp, meč-lok ... To je trajalo kar nekaj časa. Po drugem izdelovanju smo imeli polurni odmor. Po odmoru je bila ura že 21.01 in zato smo odšli na večerjo.

Naslednji dan smo veliko časa preživeli v naravi. Delali smo bivake, se lovili, bili na pohodu in plezali. Po kosilu smo se učili veliko različnih pesmi in nato morali napisati svojo. Zatem smo imeli večerjo. Po večerji smo odšli spat.

Tretji dan je bil zadnji dan na taboru Škorpijon. In ta dan ta dan smo tekli na smučeh. Po teku smo vse pospravili in spakirali ter se z avtobusom in s tremi osebnimi avti odpeljali nazaj domov.

Kamilu in Avi pa je tabor pripravil presenečenje. Dobila sta vsak svoj lok in puščice. Bilo mi je zelo všeč.

Tita Lah

TABOR ŠKORPIJON

S šolo smo šli na tabor v dom Škorpijon. Prvi dan smo šli na sprehod v gozd. Tam smo videli raznorazne ptice, živali in rastline. Nato smo se izčrpani vrnili na kosilo. Popoldne smo se igrali skrivalnice.

Drugi dan smo streljali z lokom. Bilo je še kar zanimivo, čeprav smo v večini zgrešili tarčo. Za kosilo smo imeli tudi sladico, ki smo jo naredili sami. To je bila limonina pita, na katero smo si nabrizgali meringo. Proti večeru pa smo igrali družabne igre.

Zadnji dan smo zjutraj pakirali, popoldne pa smo imeli ustvarjalni program in ob 16.00, dve uri pred odhodom, smo gledali film Oblačno z mesnimi kroglicami 2.

Ko smo se odpravili na avtobus, sem se še zadnjič ozrla k hiši: »No, pa so šli trije dnevi miru pred družinskim truščem.«

Tinkara Bezgovšek

TABOR ŠKORPIJON

Zbudila sem se, oblekla, umila, pozajtrkovala in se pripravila. Ampak to ni bil en navaden dan. S šolo smo odšli na potovanje za tri dni. Včeraj sem si spakirala kovček, danes pa moram dati v nahrbtnik še malico, copate, vodo in svojo ljubkovalno igračo, če jo bom potrebovala, da jo stisnem v avtobusu.

»Hitro, hitro, mami, že zamujava!« sem rekla. Seveda nočem zamuditi. Odpravili sva se in se usedli v avto.

Ko sva prišli na Roško cesto, sva bili prezgodnji. Prišla je sošolka Ema in sva se igrali ter pogovarjali. Čez pet minut je prišla učiteljica Katja Kardelj, gospa Ema in cel 4. a. Avtobus je precej zamujal. Učiteljica nas je vprašala, če imamo vse. Vsi smo rekli, da ja, razen Eme, ki je pozabila vodo. Ker je moja prijateljica, sva obe pile iz iste flaške. Končno je prišel avtobus. Vsi smo se vkrkali. Meni je običajno slabo, zato sem se usedla odspredaj. Vozili smo se dve uri. Dvakrat sem bruhala. Ustavili smo se, malo pojedli, popili in odšli naprej. Imeli smo še pol ure vožnje.

»Juhu, prišli smo!« Vsi smo bili veseli. Nekateri so že takoj začutili nekaj domotožja. Ko smo prišli, je bila ura pet. Zvečer, ker je bilo lepo vreme, smo zakurili ogenj in jedli penice. Šli smo tudi v pravljичni gozd. Ko smo končali, smo se odšli stuširati in umit. Razpakirali smo se že prej. Gospa Ema in gospa Katja sta nam pripravili sobe in odšli smo spat.

Začelo se je novo jutro. Vstali smo, se umili in odšli pospraviti sobe. Ob 8. uri so nam pregledali sobe, ob 8.30 smo se zbrali v jedilnici. Za zajtrk je bil kruh namazan z nutelo. Vsi smo odšli po repete. Po zajtrku smo šli nazaj v sobe. Igrati smo se morali družabne igre in, če si hotel, lahko pa tudi s svojimi igračami. To smo se igrali pol ure in nato počivali. Potem smo šli jahat konje. Jaz sem dobila belega konja, kar mi je bilo zelo všeč. Naučili so nas jahati konje. Sledil je še štiridesetminutni poligon.

Potem smo odšli v dom na kosilo. Za kosilo so bili špageti, omaka, meso in solata. Ko smo pojedli, smo morali počivati. Počitek je trajal pol ure. Nato smo ponovno šli ven, in sicer tekmovali v teku. Ura je bila že 18. 00, zato smo šli še pogledat pravljичni in resnični gozd. Imeli smo se zelo lepo. Ko je bila ura 20. 00, smo se odpravili v nazaj v dom. Umili smo se, skopali in zaspali. Moja skupina punc, Ema, Tita, Maša in jaz, smo se delale, da smo zaspale. Ko je učiteljica odšla v svojo sobo, smo se me punce zbudile in se igrale. Zaspale smo ob desetih zvečer.

»Bum,« začelo se je novo jutro. Hitro smo naredile vse kot vsako jutro, ker smo se hotele zabavati še preden bi krenili domov ob 17.00. Ko smo vse naredili, smo odšli raziskovat rastline, živali in gobe. Po tem smo delali 'Kekčevo' kapo. Odšli smo tudi v Kekčevo deželo. Ura je bila že 15. 00, zato smo spakirali kovčke, slekli

posteljino, vzeli vse kar smo potrebovali in se nato počasi odpravili proti domu. Vozili smo se dve uri.

Končno smo prispeli. Avtobus se je ustavil na avtobusni postaji na Roški cesti, kjer so nas že čakali starši. Zelo sem bila vesela, da sem videla družino. Po resnici povedano sem družino kar pogrešala, nisem pa čutila velikega domotožja. Z družino smo se odpravili novemu dnevu naproti. Pripovedovala sem jim, kako je bilo lepo.

Sanja Filipović

TABORENJE V GOZDU

Danes se bomo za tri dni odpravili na taborjenje v divjino. S seboj smo morali prinesiti šotor, hrano, spalno vrečo in pijačo. Vse smo morali imeti v nahrbtniku. Ko smo prišli v šolo, so nas razdelili v skupine po štiri, ena pa je imela le tri člane. Pristal sem v skupini z Matijem, Nacetom in Žanom. Ko smo se vsi razporedili, smo se končno odpravili na pot.

Čez štiri ure smo prispeli na cilj. Sredi gozda je bila jasa, na kateri smo se utaborili. Najprej smo postavili šotore, nato pa smo zakurili taborni ogenj in pekli hrenovke ter penice. Po večerji smo se v skupinah odpravili nazaj v svoje šotore.

Naslednji dan je bil plezalni dan, saj smo se učili plezanja po drevesih. Najvišje je splezala Tita, saj trenira plezanje, jaz pa sem bil takoj za njo. Po napornem dnevu smo se za večerjo pogostili s čevapčiči, ki sva jih na tabor prinesla Nace in jaz. Po končanem obroku smo vsi odšli na zasluženno spanje.

Zadnji dan mi je bil najbolj všeč, saj smo odšli na dolg sprehod po gozdu ter nabirali veje, iz katerih smo kasneje izdelovali loke in puščice. Učiteljice so nam naredile tarče, v katere smo potem streljali. Ko smo zaključili z lokostrelstvom, smo si privoščili kosilo, za katerega smo porabili še zadnje zaloge hrane.

Po kosilu smo pospravili in se vrnili v šolo, kamor so nas prišli iskati starši.

Nikolaj Batistič

DAN V VOLČJEM POTOKU

V sredo, 20. 12. 2020, ob osmi uri, smo se zbrali na avtobusni postaji. Odpeljali smo se proti Volčjem Potoku. Ko smo prispeli, je bila prva stvar, ki smo jo morali narediti, zbuditi Matijo.

Delavci, ki so delali tam, so nas pospremili do začetka poti. Takoj ob prihodu sem vedel, da bo ta dan čudovit. Za dinosavre se sicer ne zanimam pretirano, toda to je bilo čudovito. Dinosaury so izgledali, kot da so resnični. Najprej smo prišli do Tiranosavra Rexa, bil je ogromen. Vsi smo ga občudovali. Naslednji je bil Diplodok, ki je imel ogromen rog. Tudi ta je bil kar velik. Najbolj zanimiv mi je bil dinosaver, čigar imena se žal ne spomnim več. Prišli smo do petega dinosavra, vendar smo že vsi bili utrujeni. Imeli smo krajši odmor za malico, nakar se je ogled nadaljeval. Prišli smo do nekega vrta, ki je bil čisto simetričen. Na obeh straneh je bil enak, grmovje je bilo postrижeno in pred vrtom je stala zelo lepa vila. Od znotraj je bila še tisočkrat lepša kot od zunaj. Čudovita jedilna miza, kuhinjski otok s polno posodo sadja iz najrazličnejših krajev. Ko smo šli naprej, smo ugotovili, da ima ta vila tudi zelo veliko kopalnico. Ampak to ni bila samo ena kopalnica, bilo jih je vsaj deset tovrstnih.

Ko smo si ogledali celotno hišo, smo šli z avtobusom nazaj v šolo. Na avtobusu pa sem tudi jaz zaspal, saj sem bil zaspan.

Nace Vrčkovnik

DOM ŠKORPIJON

Nekega običajnega šolskega dne smo se z razredom odpravili v dom Škorpion. Vkrcali smo se na avtobus. Vožnja je hitro minila in že smo bili na cilju.

1. dan

Ko smo prišli na cilj, nas je že čakal učitelj Matej: »Pozdravljeni, moje ime je Matej. Jaz bom vaš učitelj. Ne skrbite, učil vas bom zabavne stvari, hecne, z mano boste šli tudi raziskovat živali, rastline. O, kako se veselim,« je kar poskakoval. Najprej smo zasedli svoje sobe, razpakirali in odšli na našo prvo pustolovščino. Z gospodom Matejem smo odšli v gozd neznano kam.

»Gospod Matej, kam pa hodimo?« sem ga vprašala.

»O, boste videli, vseč vam bo,« je odvrnil Matej. Kmalu smo prišli do lesene ograde. Matej je nenadoma začel smešno kruliti. Smejali smo se kot še nikoli. Zaslišali smo peketanje kopit. Pred nami so se prikazali jeleni, divje svinje in košute. Začeli smo puliti travo in jo dajati divjadi, ki jo je priklical Matej.

»Lahko prikličem še veverice, srne, ptice, ježe in srnjake?« je vprašal.

»Ja, ja, le daj!« smo mu z razredom v odgovorili v en glas. Tako je Matej priklical še nekaj živali. Popoldne se je čedalje bolj spreminjalo v večer. Ko smo pojedli večerjo, smo vsi odšli spat.

2. dan

»Vav, je že minil en dan. Zanima me, kaj bomo delali danes?« sem rekla Lori in se pretegnila.

»Dobro jutro, zaspanke. Hitro se pripravite za nov dan,« je v sobo vstopila gospa Katja. Lora, Inja in jaz smo se pripravile in odšle na hodnik, kjer je bil zbran že cel razred.

Prišla je gospa in spregovorila: »Dobro jutro, pustolovci, jaz sem Špela. Danes bom jaz vaša učiteljica. Kar za menoj.« Odšli smo v sobo, v kateri so bile po razporejenih mizah prazne knjige, flomastri in lepilni trakovi.

»Danes boste delali svoje herbarije.« Vzeli smo star časopis in se odpravili na travnik. Vsak je nabral šopek rož, trav in listov ter jih zavili v časopisni papir. Rože smo nato posušili. Ko so se rože posušile, smo jih zalepili v knjige, s flomastri naredili naslov in izkaznico. Vsak je imel svoj prečudoviti herbarij.

Popoldne se je spreminjalo v večer. Ko smo pojedli večerjo, smo vsi odšli spat.

3. dan

»Ahhh, oh, zadnji dan, kaj? Kako gre to hitro, a ne Lora?« sem vzdihovala.

»Se kar strinjam s tabo, Ava,« mi je odgovorila. Oblekle smo se in pripravile za zadnji dan. Tokrat pa je prišla gospa z nemško ovčarko Kalo.

»Pozdravljeni, jaz sem Anja, z mano boste odšli na prijeten pohod.« Obuli smo si pohodne čevlje, vzeli vodo in se odpravili. Hodili smo po travnikih, hodili smo po poljih, hodili smo po gozdu in prišli do turistične kmetije Kraljevi petelin. Tam je bilo vse mogoče, od konjev do kokoši in gosk.

»Dobrodošli na turistični kmetiji Kraljevi petelin« se je pojavil majhen striček. »Ime mi je Jure,« se je predstavil. Jure je bil strasten živinorejec. Bil je zelo zabaven. Odšli smo malo do prašičev, krav, ko pa smo odšli do konjev, uf, kako je bilo to smešno. Juretova kobilica je imela žrebička, tako da je polovica deklet v razredu skoraj omedlela.

Popoldne se je že spremenilo v večer. Pojedli smo večerjo, si spakirali kovčke in zaspali.

Naslednji dan smo se z avtobusom odpravili domov. Ko se je avtobus ustavil pri šoli, smo že lahko zaslišali vesele krike staršev. Tako sem staršem pripovedovala o tem, kar sem zdaj vam.

Ava Pleško

POLJANE IMA TALENT

Letos je ravnatelj organiziral prireditev Poljane ima talent. Ko sem to veselo novico izvedela, sem bila presrečna. Že od nekdaj sem si namreč želela nastopati na tej prireditvi. Vsi v razredu smo komaj čakali na to prireditev.

Imeli smo en teden časa za priprave. Titan in Nikolaj sta s kitaro igrala v duetu, Lora je vadila petje, Broni hip hop, Maša balet, Tita klavir, Nace in Matija flavto, Ava risanje in jaz sem vadila svojo vajo iz ritmične gimnastike.

V ponedeljek smo vadili v veliki telovadnici. Gospa Katja nas je opazovala in nam dajala veliko različnih nasvetov.

V torek smo vadili zunaj, ker je bilo zelo toplo. Takrat nas je gledala gospa Dominika in nas spodbujala.

V sredo smo bili v mali telovadnici. Hitro smo končali in zato smo na koncu lahko odigrali še igro močvirje. Ta dan nas je spremljala gospa Romana.

V četrtek smo vadili v avli. Vsi učitelji, ki so nas gledali, so nas zelo pohvalili.

V petek je bila generalka za vse razrede. Nekaj učencev 4. a je nastopalo na sredini prireditve in nekaj na koncu.

Končno je prišel prvi junij. Vsi smo bili živčni in hkrati navdušeni. Najprej so nastopali učenci prve triade. Zapeli so nekaj pesmi, imeli so poligon in dve učenki sta izredno lepo zaplesali vajo iz akrobatike. Sledil je nastop naših kitaristov, ki sta zabavala celo občinstvo. Kmalu sta bili na vrsti Tita s svojo klavirsko točko in Maša s svojo baletno točko. Nato so nastopali učenci 5. a razreda s svojo zabavno točko. Vsi smo se nasmejali do ušes.

Proti koncu prireditve je voditeljica poklicala moje ime. Nastopila sem z obročem, in sicer z vajo, ki mi je najbolj všeč. Aplavza gledalcev sem bila zelo vesela.

Za mano so nastopili še Lora, Broni, Nace in Matija.

Prireditev Poljane in talent je v našo šolo prinesla veliko sreče in veselja.

Inja Dobričić

ZABAVA V ŠOLI

Danes nam je učiteljica rekla, da v petek prespimo v šoli in gremo domov šele v nedeljo. Komaj sem čakala, da bomo prespali v šoli.

Končno je prišel petek. Zjutraj smo se malo učili, potem pa smo se igrali. V popoldanskem varstvu nas je imela ga. Katja. Ko bi morali oditi domov, smo bili v šoli in gledali Kekčeve ukane. Potem smo imeli žurko in smo plesali in plesali, dokler ni bila ura šest popoldan. Pojedli smo večerjo in odšli spat v spalne vreče.

V soboto nas je prebudila učiteljica okoli osmih. Skupaj smo se odpravili zajtrkovat, uganite, jedli smo nutelo in kruh! Ko smo pojedli, smo šli ven, da se pretegnemo in malo razgibamo. Igrali smo se različne igre: skrivalnice, lovljenje, slepi miši, nogomet, košarko, med dvema ognjema in močvirje. Ko smo pojedli kosilo, smo šli v knjižnico brat knjige. Ko smo odšli iz knjižnice, smo gledali Krudove. Po risanki smo šli večerjat. Pred spanjem smo ustvarjali najrazličnejše obeske, nakit in delali lutke iz različnih materialov. Preoblekli smo se v pižame in zaspali v spalnih vrečah.

V nedeljo smo pozajtrkovali in odšli v knjižnico brat knjige. Medtem nam je ga. Katja pripravila presenečenje, in sicer lov na skriti zaklad. Razkropili smo se in iskali in iskali, dokler ga nismo našli na polici, kjer je pisalo: »DRAGI 4. A., upam da vam je bilo všeč, kar smo vam pripravili!« Ko smo to prebrali je prišla ga. Katja in nam povedala, da nas starši čakajo zunaj. Zelo sem se imela lepo!

Emma Livojević

TABOR POZIMI

5. decembra smo skupaj s 4. b razredom odšli na tabor, v ČŠOD dom Škorpiljon. Tam smo imeli tri dneve dejavnosti in pa zabavne večere.

Ob 7. 30 smo se vsi zbrali pred šolo. Vzeli smo šolsko malico in počakali na avtobus. Ko je prišel, smo se vsi posedli po parih (jaz sem sedela skupaj z Injo) in avtobus je odpeljal. Peljali smo se približno eno uro in ko smo izstopili, smo pred

sabo zagledali dom, v katerem naj bi spali in prekrasno podeželje z veliko kmetijami. Odšli smo do bližnje klopce z mizo in pojedli malico. Nato je po nas prišel eden izmed delavcev doma Škorpiljon in nas popeljal noter. Tam so nas razporedili po skupinah in nas odpeljali v sobe, da si lahko razpakiramo prtljago. V sobi sem bila s Tinkaro, Injo in Loro. V sobi sta bila dva pograda, ki sta bila postavljena tesno skupaj in po štiri omare (za vsako ena). Takoj, ko smo razpakirali, smo odšli nazaj ven. Začeli smo z zabavno delavnico na temo orientacije. Izdelali smo kompas iz kartona, kompas, ki je narejen tako, da v skodelico naliješ vodo in nanjo postaviš pokrovček in namagneteno šivanko in zemljevid skritega zaklada. Nato smo še rešili naloge na temo orientacije. Ko smo to končali, smo odšli na nekoliko poznejše kosilo.

Ko smo pojedli, smo odšli v sobe, kjer smo imeli eno uro počitka. Po počitku smo se igrali štafetne igre. Ko smo končali, je bila ura že pol sedmih in ker je bila zima, je bilo že mračno. Zakurili smo ogenj, na njem pekli penice in si pripovedovali šale. Ob pol devetih so nas poslali v postelje. Še dolgo smo se pogovarjali, nato pa počasi zdrsni v spanec.

Ko sem se naslednje jutro zbudila, sem ugotovila, da je budna tudi Tinkara. Skupaj sva nekaj časa reševali sudoku, ki sem ga prinesla s sabo. Čez približno pol ure sta se zbudili tudi Inja in Lora, in skupaj smo se odpravile na zajtrk. Za zajtrk smo imeli lešnikove kosmiče v svežem mleku.

Pol ure po obedu smo se zbrali na dvorišču, kjer smo do kosila sestavljali zemljevid športnega poligona, in pa tudi poligon sam. Nato smo odšli na kosilo - piščančje zrezke v smetanovi omaki in pire - in nato je sledil počitek po kosilu. Po počitku smo poligon tudi izvedli, nato pa smo se igrali različne zanimive igre z žogo.

Ob pol šestih smo se zbrali v nekakšni dvorani s projektorjem ter si tam ogledali film Mali šef. Po filmu smo odšli na večerjo, nato pa smo se v sobah igrali družabne igre in brali. Ko je bila ura že zelo pozna, smo vsi zaspali.

Naslednjega jutra sem se zbudila nekoliko razočarana nad tem, da je danes zadnji dan našega tabora. Oblekla sem se, si uredila pričesko, si umila zobe, takrat pa se je zbudila tudi Inja. Nekaj časa sva veselo klepetali na moji postelji in ko sem se

ozrla na uro, sem se spomnila, da je čas, da zbudiva dekleti in skupaj odidemo na zajtrk. Ko smo prišle v jedilnico smo kar zasijale od veselja, saj smo imeli za zajtrk palačinke s čokoladnim namazom, ki si ga lahko namazal sam. Vsi smo se najedli tako, da smo skoraj počili, Zato se nam je zelo prilegel počitek, ki je bil namenjen temu, da se nam hrana v miru poleže.

Po počitku smo se posvetili raziskovanju stvari od blizu in daleč. To smo počeli vse do kosila. Še po kosilu so nekateri dokončevali svoje raziskave, drugi pa smo jih predstavljali. Temu je sledila obila zabave s plezanjem po plezalni steni. Po plezanju smo odšli na večerjo in po večerji smo pisali dnevnik o taboru. Tega večera smo šli spat bolj pozno, saj smo morali vso prtljago spakirati nazaj v kovčke.

Zjutraj smo so zbudili in odšli na naš zadnji zajtrk v domu Škorpigon. Po zajtrku smo imeli še fotografiranje, nato pa se ob 10.00 vkrcali na avtobus, ki nas je odpeljal nazaj domov.

Broni Konaković Deželak

SPANJE V ŠOLI

Počasi se je bližala ta čudovita noč. Noč, ko bomo prespali v šoli. Bila je sredo, v petek bomo prespali v šoli. Vsi smo komaj čakali. Počasi je teden minil. In bil je petek. Skozi teden smo trdo delali in naredili vse naloge pripravljene za petek, zato se danes samo pripravljamo na spanje v šoli. Ob 8.00 smo prišli v šolo in odšli po blazine v veliko telovadnico. V razredu ni bilo ne stolov ne miz, ker je hišnik že vse pospravil. Z blazinami smo naredili dva otoka, enega za punce in enega za fante. Razred smo tudi okrasili z barvnimi lučmi, ki so ostale bo božiča. Pojedli smo kosilo in odšli domov po stvari, ki jih potrebujemo.

Ponovno smo prišli v šolo in vsi smo bili zelo navdušeni. Učiteljica in cel razred smo se igrali skrivalnice po celi šoli. To je nekaj najboljših mest: kuhinja, omara v telovadnici, učilnica za tehniko, zbornica, zobozdravstvena ordinacija in učilnica likovna umetnosti. Igrali smo se nekaj ur! Ko smo končali, smo pojedli večerjo (palačinke) in se pripravili na ogled filma Harry Potter.

Ko smo bili vsi v razredu, smo pričeli gledati film. Na najbolj groznem delu se ugasnejo luči in projektor! Tema... Gospa Katja je prižgala svečo in vsi smo se smejali. Kmalu je prišel hišnik in popravil luči. Dokler ni končal, smo si pripovedovali strašljive zgodbe, nato pa naprej gledali film. Bilo je zelo zabavno. Ko smo pogledali film smo zaspali.

Zjutraj smo si vsi umili zobe, pojedli zajtrk in se preoblekli. Nato smo odšli domov. To noč si bom zapomnila za vedno!

Ljudmila Gerkeš

PREŽIVETJE V ŠOLI

Nekoč, ko smo šli v šolo, nam je učiteljica povedala najboljšo novico. Vam jo prišepnem? Prespali bomo v šoli! Vse sošolke in sošolci so načrtovali, kako bomo preživeli v šoli pet dni.

Končno je prišel ta dan. Vsi so s kovčki in potovalkami veselo šli v šolo. Ko smo prispeli, smo na steni opazili urnik. Izgledal je takole:

URNIK

PONEDELJEK: ŠPORTNI DAN

TOREK: KOLESARJENJE

SREDA: LOV NA ZAKLAD

ČETRTEK: FILMSKI VEČER

PETEK: ZABAVA

Vsi smo si oddahnili, saj ne bo napornega dne.

In res, prvi dan je bil res športni dan. Najprej nam je gospod Marko naredil poligon. Bil je zelo zanimiv, najprej si skakal iz obroča v obroč, nato si hodil po vrvi, tapkali smo žogo in nato smo skakali čez obroč. Pa tudi tekli smo na dva kilometra. Ko smo pretekli dva kilometra, smo vsi padli na tla. Na koncu nam je Marko prinesel limonado.

Za prvim dnem je prišel drugi dan, kolesarjenje. Razdelili so nam kolesa in čelade. Odkolesarili smo do Fužin v Kolopark. Bilo je zabavno. Na srečo ni bilo nobenih nesreč. A vsi so bili tako hitri, da nismo zaznali zmagovalca. Potem smo šli nazaj v šolo in pojedli kosilo. Ko smo pojedli, smo se šli igrat družabne igre. Nato smo pojedli večerjo in šli spat.

Sledila je sreda - lov na skriti zaklad. Takoj smo vstali in po učilnici iskali liste. Na listku je pisalo: »Mmmmm, tukaj nekaj dobrega diši, saj nova jed se kuha.« Vsi so se zapodili v kuhinjo. Tam so dobili nov listek in gor je pisalo: »Tam zunaj na zraku je nek prostor, kamor so postavili igrala.« Zapodili smo se k igralom in pod toboganom našli nov listek. Na njem je bilo napisano zelo kratko sporočilo: »Tukaj veliko besednega zaklada se dobi.« Šli smo v knjižnico. Tam smo našli zaklad. V njem so bile same dobrote.

Dnevi so tako hitro minili, saj je bil že četrtek. Najprej smo se zbudili, pojedli zajtrk, šli ven do kosila in spet ven, dokler ni bil večer. Napočil je čas za FILMSKI VEČER!!! Marko je pekel kokice in pogledali smo film.

Prišel je zadnji dan - zabava. Začelo se je enako kot v četrtek. A zvečer je bila zabava. Budni smo bili do polnoči.

Naslednji dan smo šli domov, spakirali smo kovčke in odšli. Ta teden mi je bil zelo všeč.

Maša Oražem

OBISK TABORA ŠKORPIJON

Danes je prišel ta dan, ko se odpravljamo na tabor Škorpigon. Zbrali smo se pred šolo, si malico dali v nahrbtnik in odšli na avtobus.

Do tja smo se peljali eno uro in pol. Na avtobusu je bilo dolgočasno, a sem se kratkočasil tako, da sem se pogovarjal s sošolcem.

Ko smo prišli do tabora, smo bili zelo veseli, saj je bilo veliko snega. Na taboru smo priredili različna zimska tekmovanja (npr. sankanje, smučanje in kepanje). Pri sankanju je bila najhitrejša Ema Livojevič, ki je na cilj pridrvela v 27 sekundah,

drugi je bil Matija Hawlina, ki je potreboval 34 sekund in tretja je bila Broni Konakovič Deželak z 36-imi sekundami. Potem smo podelili medalje in se pripravili na smučanje.

Tekma v smučanju je bila zelo napeta. Za vodstvo sta se borili Inja in Ava. Potem pa je z desne prišla Maša in zbila Injo. Vsi smo pritekli k Inji, a na srečo je bila v redu. Zatem pa smo se še kepali. Razdelili smo se v tri skupine, moja skupina pa je zmagala. Po tekmah smo imeli kosilo, po kosilu pa smo se igrali karkoli smo želeli. Zatem smo se uredili za spanje.

Drugi dan so nam povedali o orientaciji, postavili smo poligon in se učili o rastlini zlatici. Bilo je zelo zanimivo. Ko smo opravili aktivnosti, smo pojedli kosilo in potem smo igrali hokej na ledu. Jaz se nisem udeležil tekmovanja, sem pa navijal za skupini. Ko je bila poznata ura, smo se uredili za spanje in šli spat.

Tretji dan smo lahko delali, kar smo želeli. Na taboru je bilo zelo dobro. Ko smo prišli domov, sem bil zelo vesel mame, saj sem jo pogrešal

Max Komelj Palčar

Gospa Lidija svetuje za vroče poletne dni

BANANIN SLADOLED S KAKAVOM ZA 3 OSEBE

SESTAVINE

3 zrele banane

2 žlici sladkega kakava

ali 1 žlica grenkega in dobra žlica sladkorja

Par žlic sladke smetane

(vanilijev izvleček)

PRIPRAVA

Banani olupimo in narežemo na približno 1 centimeter debela kolesca. Pladenj pokrijemo s prozorno folijo ali peki papirjem (da se banane ne zamrznejo na pladenj) in kolesca banan zložimo nanj. Postavimo v zamrzovalnik, da banane zamrznejo. Zamrznjene banane pri najvišji hitrosti zmiksamo v gosto, sladoledu podobno kremo. Primešamo kakav, smetano in vaniljin izvleček. Če smo pri delu počasni, moramo sladolead še malo zamrzniti.

IZBOLJŠANJE

Banane, ki jih pokapljamo z *limoninim sokom* dobijo izrazitejši in polnejši okus. Pa še svetle ostanejo. Sladolead lahko prelijemo s priljubljenim (čokoladnim) prelivom, pokapljamo ga z *medom*, potresemo s sesekljanimi *pistacijami, lešniki ...*

NASVETI

V zamrzovalniku imamo lahko zalogo zmrznjenih banan ali drugega sadja (jagode, maline). Če jagodičevja nimamo svojega, ga lahko celo leto kupimo zamrznjenega).

VODA Z OKUSOM

Potrebuješ dve vejici sveže melise ali mete za dolžino steklenice.

Če je steklenica litrska pol olupljene zrele limone, ki jo narežeš na 2-4 kose.

Steklenica mora imeti vsaj tako široko ustje kot na sliki, da boš vsebino lahko po uporabi izpraznil.

V steklenico daš limono in zelišče ter naliješ hladno vodo in postaviš v hladilnik čez noč ali zjutraj za zvečer.

Pijača je pripravljena.

Ker so rastline večje, bodo ostale v steklenici in te ne bodo motile, ko boš točil.

Na zdravje!

Poljane z okolico – fotokotiček

V začetku junija smo se odpravili na krajši sprehod po naših Poljanah. S seboj smo vzeli fotoaparater in v njegov objektiv ujeli stavbe, ki nas obkrožajo in mimo katerih se vsak dan sprehajamo in vozimo. Kljub temu za nekatere od njih sploh ne vemo, kako se imenujejo, kaj se v njih dogaja, kaj šele kdaj so bile zgrajene. V ta namen smo tokratni fotokotiček posvetili stavbam v okolici šole. Poglejmo si, kaj so o njih ugotovili naši novinarji.

To je cerkev svetega Jožefa. Stoji na Zarnikovi ulici. Graditi so jo začeli leta 1895. Zgradili so jo v namen t.i. potresne pobožnosti, kar pomeni, da se v njej vsako leto odvija spominsko obeležje uničujočega potresa, ki je na velikonočno nedeljo 1895 razdejal Ljubljano.

Srednja upravno administrativna šola. Stoji na Zdravstveni poti 10. Ustanovljena je bila leta 1949 kot dvoletna administrativna šola.

Oddelek za kulturo MOL stoji na Ambroževem trgu 7. Tam opravljajo upravne, strokovne in razvojne naloge na področju kulture.

Cesarsko – kraljeva, kasneje domobranska vojašnica

Zgrajena je bila leta 1899. Meri 18.600 kvadratnih metrov. Vzhodni, zahodni in južni deli stavbe so bili obnovljeni in so zdaj namenjeni različnim dejavnostim.

Leta 1828 sta Rossman & Pelican, borzna veletrgovca iz Trsta, prosila za dovoljenje, da odpreta cukrarno (tovarno sladkorja). Leta 1835 so vanjo postavili prvi parni stroj na ozemlju današnje Slovenije.

Garažna hiša Ambrožev trg. Te garaže smo skupaj izbrali zaradi zanimive arhitekturne oblike. Zgrajena je bila leta 1969 in velja za tehnični spomenik.

To je Zavod Republike Slovenije za šolstvo. Stoji na Poljanski cesti 28. Ustanovili so ga 6. julija 1995. Je javni zavod, namenjen razvoju slovenskega otroškega varstva in šolstva.

Gimnazija Poljane je splošna in klasična gimnazija v Ljubljani. Klasična gimnazija pomeni, da je eden od učnih predmetov tudi latinščina. Ustanovljena je bila leta 1889, sedanja zgradba pa je bila zgrajena leta 1907.

Ustvarjalni kotiček

ŽOGICA MAROGICA

Žogica Marogica,
oranžna je kot buča,
okrogla je kot sonce
in vedno se smehlja.
Enkrat odskakljala
daleč, daleč proč,
do velike buče,
ki ni prav za moč.

ŽABEC

Žabec je majhen,
a ves je rumen,
nihče ga ne mara,
ker ni zelen.
Potlej je Žabec
v šolo odšel,
ves prepoten.

BILLIE EILISH, Vitjan Drolc, 5. b

GOSPA SONJA

Je prijazna, včasih stroga,
temno rdeče ima lase.
Zelo veliko nas uči,
da bi znali vse vsi.

A včasih ji nagaja
naš razred 3.a,
a veseli smo vsi,
da učimo se smeri.

MAČKA IN PISMO

Mačka hotela je pismo prebrati,
a ni mogla,
ker ni znala brati.
Zato v šolo je skočila,
da bi se veliko naučila.
Ko domov je prišla,
je zelo rada brala.
Pismo je prebrala,
da bi ga poslala.

Pesnili: Lora Križnik, Ava Pleško, 4. a

SCHOOL IN QUARANTINE, Vitjan Drolc, 5. b